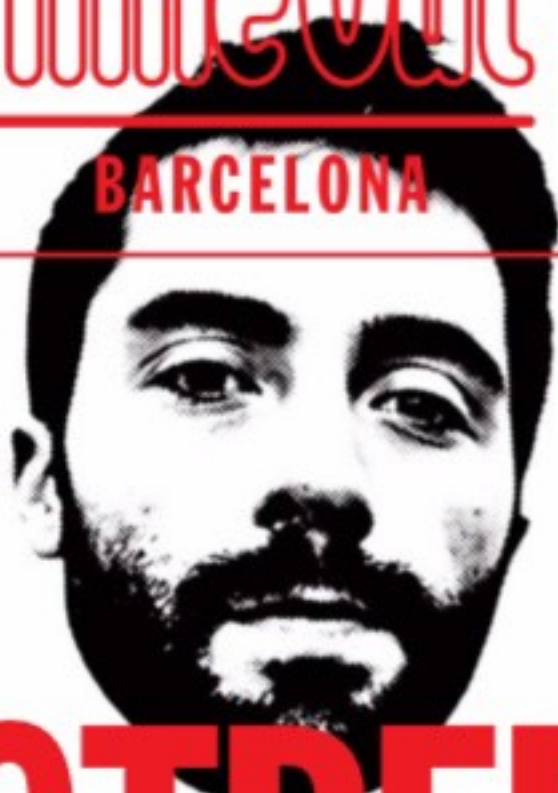

TimeOut

BARCELONA

4 BARCELONINS QUE TRIOMFEN ARREU DEL MÓN AMB OBRES QUE NO ES TROBEN A MUSEUS, SINÓ ALS MURS I A L'AIRE LLIURE

ARTZ

YUNA HANADA

CINTA VIDAL

REXNER

#542

11 - 20
DE MARÇ
2019

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NO STRES
ANUNCIANTS

A gran escala

Tenen la base a la ciutat, però es passen l'any viatjant pel món pintant grans murs de colors. Parlem amb quatre dels ambaixadors més prestigiosos de l'*street art* de Barcelona

Per **Pol Pareja**
Fotografia **Iván Moreno**

Què queda de la Barcelona de principis dels 2000, aquella ciutat que es va convertir en la capital mundial del muralisme? El pòsit d'aquells anys és divers, generós i traspasa les nostres fronteres, però corre el risc d'evaporar-se. Són molts els artistes urbans de primer nivell que tenen la seva base a la ciutat gràcies a la influència d'aquells anys. La majoria de la seva obra, no obstant això, ha marxat dels nostres carrers cap a festivals d'art d'altres capitals, on acaben pintant les grans façanes per les quals aquests creadors són reconeguts internacionalment. "Tenim una escena riquíssima i ens sobra creativitat", opina Aryz, un dels muralistes catalans més prestigiosos arreu del món, amb centenars de milers de seguidors a les xarxes socials. "El problema és que aquí pràcticament no hi ha recursos per donar suport al que fem", conclou.

Avís per a navegants: no parlem de grafiti. La confusió entre aquest terme i l'*street art* és habitual i gairebé tothom els posa al mateix sac quan hi tenen poc a veure. Mentre el grafiti té un component intrínsecament il·legal i normalment es basa en lletres, el muralisme d'avui dia s'acostuma a

fer amb permís i aposta per dibuixos, composicions i formes abstractes. De fet, molts d'aquests creadors reneguen de l'etiqueta d'artista urbà. Per ells, l'únic que tenen en comú és que pinten al carrer i poc més. "Estem definint un moviment només pel suport escollit on realitzem la nostra obra", opina Kenor, reconegut muralista barceloní amb més de 30 anys d'activitat a les espatlles. Aryz, Cinta Vidal, Kenor i Mina Hamada són de diferents edats i procedència, però tots han begut de l'escena barcelonina i desenvolupen bona part dels seus encàrrecs fora del país. "Ens valoren més a fora que aquí", assenyala Hamada, "veiem com altres països europeus hi destinen molts més recursos", afegeix.

Per realitzar aquest reportatge pràcticament s'han hagut d'alinear els astres: no ha estat fàcil enganxar els quatre artistes a la ciutat, acostumats a passar bona part de l'any dormint en hotels i pintant grans façanes amb el permís (i reconeixement) de les autoritats. Quan s'hi va contactar, un estava a punt de marxar al Japó, una a França, l'altre a les illes Canàries... Al final, però, tots acaben tornant a Barcelona.

Kenor (Barcelona, 1976)

Des de finals dels 80 amb un aerosol entre mans. 30 anys després, segueix sortint cada setmana tres o quatre nits a pintar

Ja fa 20 anys que Kenor va començar a allunyar-se de les lletres i del grafiti més clàssic inspirat en el hip-hop. "Sempre he escoltat música electrònica molt abstracta", comenta aquest veterà de l'escena, "el ritme i les composicions de segells com Warp em van portar cap a la pintura abstracta".

En aquell moment, Kenor era una rara avis. No pintava lletres, però volia seguir fent les seves colorides formes geomètriques en suports il·legals com els trens de rodalia. "Llançava línies mentre vigilava a esquerra i dreta", recorda, "vaig adonar-me que era molt gestual i senzill".

El boom de l'street art a Barcelona el va acollir amb els braços oberts i van començar els viatges: els Estats Units, Colòmbia, Rússia, Polònia, Dinamarca, Finlàndia... "En aquell moment pintàvem per amor a la vida, però de cop ens van començar a pagar pel que feiem", explica.

Tot i ser un dels artistes més respectats, afirma que sempre mantindrà la connexió amb el carrer i la il·legalitat. "Jo em desvinculo del art urbà, no em sento part d'aquest circuit", assegura. Per això, 30 anys després, segueix sortint tres o quatre nits a la setmana a pintar al carrer i a les vies del tren. "Em connecta amb el silenci, la nit, les olors... encara tinc la necessitat de dir que una part de la ciutat és nostra".

Gamma player és un mural de 51 metres d'alt que Kenor va fer al barri de Sviato shyn Raion, a Kiev, durant el 2015.

Techno. El barceloní va realitzar aquesta obra durant el festival Polyhedric, que es va celebrar el 2017 a l'Hospitalet.